

Arrest

nr. 302 621 van 1 maart 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat G. MWEZE SIFA
Louizalaan 441
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 27 februari 2024 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 19 februari 2024 tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat met beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat G. MWEZE SIFA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 november 2023 wordt verzoeker door de politie te Brussel aangehouden wegens diefstal. Er wordt hem diezelfde dag een bevel om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod van drie jaar ter kennis gebracht.

1.2. Op 21 januari 2024 wordt verzoeker door de politie te Antwerpen aangehouden op verdenking van drugshandel. Op 26 januari 2024 wordt verzoeker te Brussel aangehouden wegens winkeldiefstal. Op 28 januari 2024 wordt hij te Sint-Joost-ten-Node aangehouden wegens bedreigingen aan een politieagent.

1.3. Op 29 januari 2024 wordt een beslissing genomen tot vasthouden in een welbepaalde plaats om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen.

1.4. Uit het onderzoek van de vingerafdrukken blijkt dat deze eerder reeds werden genomen in Spanje, Nederland en Duitsland.

1.5. Op 5 februari 2024 wordt een overnameverzoek gericht tot Spanje.

1.6. Op 12 februari 2024 stemt Spanje in met de overname op grond van artikel 18.1.b. van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend.

1.7. Op 19 februari 2024 wordt een *“besluit tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat met beslissing tot vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat”* genomen. Dit is de bestreden beslissing.

2. Ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij op dat verzoeker op 16 november 2023 een bevel om het grondgebied te verlaten heeft gekregen, zodat de thans bestreden beslissing moet worden beschouwd als een tweede verwijderingsmaatregel. Zij meent dat het huidige verzoekschrift is ingediend buiten de termijn van vijf dagen na kennisgeving van de thans bestreden beslissing en derhalve laattijdig is.

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Artikel 39/57, §1, derde lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

De bestreden beslissing omvat een terugleiding naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat en dient dus te worden beschouwd als een beslissing tot verwijdering, in de zin van artikel 1, § 1, 7° van de vreemdelingenwet.

Uit de gegevens van de zaak blijkt dat een eerste bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen en aan verzoeker ter kennis gebracht op 16 november 2023.

Overeenkomstig artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet *iuncto* artikel 39/57, § 1, derde lid van deze wet, kan een vreemdeling die *“het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is”*, in het geval er een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel is, een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid instellen binnen een termijn van vijf dagen.

De thans bestreden beslissing werd aan verzoeker ter kennis gebracht op 19 februari 2024. Het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd ingediend via JBOX op dinsdag 27 februari 2024, dit is de zevende dag na betekening.

Ter terechtzitting verklaart de advocate van de verzoekende partij dat de beroepstermijn niet op eenduidige wijze in de kennisgeving van de bestreden beslissing werd vermeld, zodat de termijn niet zou zijn ingegaan.

De Raad merkt op dat het kennisgevingsformulier als volgt melding maakt van de beroepstermijnen zoals bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet:

“Ik heb de betrokkene geïnformeerd dat bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep tot nietigverklaring kan worden ingediend tegen het besluit tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat en de beslissing tot terugleiding naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat overeenkomstig artikel 39/2, § 2, van de wet van 15 december 1980. Dit beroep moet binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing(en) door middel van een verzoekschrift worden ingediend. Indien de betrokkene zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de wet, of ter beschikking is gesteld van de regering, moet het verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissingen worden ingediend, krachtens artikel 39/57, § 1, tweede lid, 1°, van de wet van 15 december 1980.

Een vordering tot schorsing kan ingediend worden overeenkomstig artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980. Behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid moeten in een en dezelfde akte zowel de vordering tot schorsing als het beroep tot nietigverklaring worden ingesteld. Behoudens toestemming van betrokkene, wordt slechts overgegaan tot gedwongen tenuitvoeringlegging na het verstrijken van de nieuwe beroepstermijn als bedoeld in artikel 39/57, §1, derde lid, die tien dagen bedraagt, of na het UDN-verwerpingsarrest. Bij een tweede verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel wordt de termijn herleid tot vijf dagen.” (de Raad onderlijnt)

Aldus blijkt dat de verzoekende partij wel degelijk werd ingelicht van de beroepstermijn, evenals van het feit dat ingeval van een tweede verwijderingsmaatregel, de beroepstermijn slechts vijf dagen bedraagt. Het bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod van 16 november 2023 werden aan verzoeker persoonlijk ter kennis gebracht, zodat hij geacht wordt er van op de hoogte te zijn dat de thans bestreden beslissing een tweede verwijderingsmaatregel betreft. Verzoeker wordt ook bijgestaan door een advocaat. De in de kennisgeving vermelde informatie stelt de verzoekende partij dan ook voldoende in staat om te weten dat de beroepstermijn *in casu* vijf dagen bedroeg.

Uit de gegevens van de zaak blijkt niet dat er sprake zou zijn van overmacht in hoofde van de verzoeker.

De exceptie is gegrond.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd laattijdig ingesteld en is derhalve niet-ontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een maart tweeduizend vierentwintig door:

C. VERHAERT,
M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. VERHAERT